

จลสารข่าววินัยและคุณธรรม
ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
กลุ่มเสริมสร้างระบบคุณธรรมและใกล้เคียงข้อพิพาท
สำนักมาตรฐานวินัยและระบบคุณธรรม

เรื่องที่ ๑ อุทธรณ์ "ลือคสเปกรดู้" : เมื่อ TOR กลายเป็นกบดัก แม้เกษียณแล้ว
ก็ยังไม่พ้นผิด

กรณีนี้เป็นเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ตู้โดยสารของ
โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ซึ่งมีการร้องเรียนไปยัง ป.ป.ช. จนนำไปสู่
การชี้มูลความผิดวินัยร้ายแรงแก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่พัสดุ
ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจทั้งในแง่พฤติการณ์การกระทำผิด
และ "เงื่อนไข" ตามกฎหมายในการสั่งลงโทษดังนี้

ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำผิด นายเก่ง (นามสมมุติ)
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในขณะนั้น ได้อนุมัติการจัดซื้อ

รถยนต์ตู้โดยสารโดยวิธีสอบราคาในการสอบราคาครั้งแรก มีผู้ยื่นซองรายเดียวและคุณสมบัติไม่ตรงตามประกาศ
คณะกรรมการจึงยกเลิก แต่ในการสอบราคาครั้งที่ ๒ นางสาวพลอย (หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ) และนางสาวมล
(เจ้าหน้าที่พัสดุ) ได้ร่วมกันกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ (TOR) ใหม่ โดยมีการ "เจาะจง" รายละเอียดทางเทคนิค
(เช่น กำลังเครื่องยนต์, แรงบิด, รอบเครื่องยนต์) ให้ตรงกับสเปกของรถยนต์ยี่ห้อหนึ่งที่เคยเสนอราคามา
ในครั้งแรกทุกประการ การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะดังกล่าว ส่งผลให้มีเพียงรถยนต์ยี่ห้อเดียวในตลาด
ที่สามารถเข้าเสนอราคาได้ เป็นการมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และกีดกันผู้แทนจำหน่ายยี่ห้ออื่น
โดย นายเก่ง (นามสมมุติ) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในขณะนั้น อนุมัติการจัดซื้อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติ
ชี้มูลความผิดว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน
ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) มาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

ผู้ถูกกล่าวหา	สถานะภาพ	มติการ ลงโทษ	เหตุผลทางกฎหมาย
นายเก่ง (อดีต ผอ.)	ลาออก (เม.ย. ๖๐)	ไม่สามารถ ลงโทษได้	ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันออกจากราชการ (ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ผู้บังคับบัญชาจึงหมดอำนาจสั่งลงโทษ
นางสาวมล (เจ้าหน้าที่พัสดุ)	เกษียณ (ต.ค. ๕๙)	ไม่สามารถ ลงโทษได้	ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนเกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันเกษียณ ทำให้ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัย
นางสาวพลอย (หัวหน้า เจ้าหน้าที่พัสดุ)	เกษียณ (ต.ค. ๖๓)	ปลดออก จากราชการ	ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะผู้ไต่สวนก่อนออกจากราชการและแจ้งผลภายใน ๓ ปีนับแต่วันเกษียณ (ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒) ผู้บังคับบัญชาจึงยังมีอำนาจสั่งลงโทษได้เสมือนยังรับราชการอยู่

สรุปบท...

สรุปบทเรียนสำหรับเพื่อนข้าราชการและแนวทางปฏิบัติ

๑. การกำหนด TOR ต้องเป็นกลาง: การนำเสนอจากบริษัทใดบริษัทหนึ่งมากำหนดในประกาศสอบราคา เพื่อเอื้อประโยชน์หรือกีดกันผู้อื่น ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง แม้จะไม่ปรากฏหลักฐานการรับเงินทุจริตก็ตาม
๒. เกษียณแล้วเชื่อว่าจจะรอด: กฎหมายปัจจุบัน (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๒) ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษอดีตข้าราชการได้ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ หากการไต่สวนเริ่มขึ้นก่อน หรือมีการสอบสวน (ไต่สวน) ภายใน ๑ ปี หลังจากออกจากราชการ
๓. ความผิดปรากฏในภายหลัง: คดีจัดซื้อจัดจ้างมักใช้เวลาไต่สวนนาน แต่เมื่อความผิดถูกชี้มูล ผลกระทบจะตามมาถึงสิทธิประโยชน์หลังเกษียณ (เช่น บำเหน็จบำนาญ) ในกรณีถูกลงโทษไล่ออก

เรื่องที่ ๒ "หมอใช้ชื่อคนอื่น ป่วยเอง ตรวจเอง สั่งยาเอง และเอาไปใช้เอง" ความเสียหายที่ก้าวไม่พ้นเงื้อมมือกฎหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรทางการแพทย์ "ความซื่อสัตย์" ต่อทรัพยากรของรัฐคือหัวใจสำคัญ หากอาศัยช่องว่างของตำแหน่งหน้าที่นำยาของหลวงไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว แม้จะเป็นจำนวนเงินที่ไม่สูงมากในแต่ละครั้ง แต่พฤติกรรมที่ทำซ้ำย่นนำไปสู่ความผิดวินัยร้ายแรง ดังกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงต่อไปนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิด นายแพทย์เทา (นามสมมติ) ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้อาศัยโอกาสที่ตน

มีอำนาจสั่งการ กระทำความผิดซ้ำหลายครั้งในช่วงปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ โดยมีพฤติการณ์ในการกระทำผิดคือ

๑. สร้างข้อมูลเท็จ: นายแพทย์เทา ได้เขียนใบสั่งยาในนามของ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจำนวน ๑๐ ราย ทั้งที่บุคคลเหล่านั้นไม่ได้เจ็บป่วยหรือเข้ารับการรักษาจริง
๒. สั่งจ่ายยาในราคาต่ำ: ใบสั่งยาที่ออกในนามเจ้าหน้าที่ระบุราคาที่ต่ำกว่าราคาขายจริงให้แก่ประชาชน (เช่น สั่งยาในราคา ๑๒๐ บาท จากราคาจริง ๕๐๐ บาท) เพื่อให้ตนเองชำระเงินในราคาต้นทุนที่ต่ำที่สุด
๓. นำยาไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว: หลังจากชำระเงินและได้รับยาจากห้องยาแล้ว นายแพทย์เทาได้นำยาเหล่านั้นไปใช้ในคลินิกเอกชนของตนเอง

การกระทำในลักษณะนี้ถึง ๘๗ ครั้ง สร้างความเสียหายแก่ราชการเป็นเงินจำนวน ๔๓,๐๐๐ บาท พฤติการณ์เป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๑) (๒) ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรีนโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๓ (๓) ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) และมาตรา ๘๕ (๑) ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ซึ่งกรณีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าพฤติการณ์เป็นการ "ทุจริตในหน้าที่ราชการ" จะมีโทษถึงขั้น ไล่ออกจากราชการ แต่นายแพทย์เทา เกษียณอายุราชการไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เริ่มไต่สวนและชี้มูลความผิดเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (ต้องเริ่มสอบสวนภายใน ๑ ปี และสั่งลงโทษภายใน ๓ ปี นับแต่วันออกจากราชการ) และมติ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วเห็นว่า "ผู้บังคับบัญชาไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยได้" เนื่องจากพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทสรุปและข้อเตือนใจสำหรับเพื่อนข้าราชการ

๑. กรณีนี้แม้ผู้กระทำผิดจะรอดพ้นจากการถูกสั่งลงโทษทางวินัย (ปลดออก/ไล่ออก) เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องเงื่อนไขของกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น แต่พฤติการณ์ดังกล่าวได้ถูกบันทึกไว้เป็นมลทิน และความผิดทางอาญาจากการฉ้อฉลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงดำเนินต่อไปมียาวนานกว่าทางวินัย ซึ่งหลายคนมักเข้าใจผิดว่าเมื่อ "วินัยลงโทษไม่ได้" เรื่องจะจบลง แต่ในความเป็นจริง "คดีอาญา" และ "คดีวินัย" มีเส้นทางที่แยกจากกันชัดเจน โดยเฉพาะเมื่อเป็นการชี้มูลความผิดจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๒. พึงตระหนักว่า กฎหมายอาญาคือ "ตาข่ายที่กว้างและแข็งแรงกว่า" แม้หลุดพ้นจากระเบียบวินัยด้วยข้อจำกัดทางเทคนิคเรื่องเวลาแต่คดีทางอาญายังดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นความซื่อสัตย์สุจริตยังคงเป็นเกราะคุ้มกันเดียวที่จะทำให้ข้าราชการใช้ชีวิตหลังเกษียณได้อย่างสงบสุขครับ

เรื่องที่ ๓ บทเรียนราคาแพง : "ตุงานแฝงท่องเที่ยว - เบิกเท็จ" เส้นทางสู่จุดจบในชีวิต

ในการปฏิบัติราชการ การจัดโครงการฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคลากร อย่างไรก็ตามหากการดำเนินการดังกล่าวถูกใช้เป็นข้ออ้างเพื่อการท่องเที่ยวหรือมีการจัดการด้านงบประมาณที่ไม่โปร่งใส แม้ผู้กระทำจะอ้างว่าไม่ได้นำเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง แต่ผลลัพธ์สุดท้ายอาจนำไปสู่การ "ปลดออก" จากราชการ ดังกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงต่อไปนี้

เหตุการณ์เริ่มต้นจากการจัดโครงการสัมมนาและศึกษาดูงานในพื้นที่ภาคเหนือ โดยนางหอม (นามสมมติ) ผู้เขียนโครงการ / ผู้ยืมเงิน / ผู้ดำเนินการ มีการเบิกเงินยืมทดรองราชการไปกว่า ๘ แสนบาท พฤติการณ์ที่นำไปสู่ความผิดหรือการบิดเบือนข้อเท็จจริงคือ กำหนดการที่ได้รับอนุมัติระบุให้มีการบรรยายให้ความรู้ทั้ง ๓ วัน แต่ในทางปฏิบัติจริงกลับมีการเข้าฟังบรรยายเพียง ๓ ชั่วโมง เท่านั้น ส่วนเวลาที่เหลือทั้งหมดเป็นการนำคณะเดินทางไปท่องเที่ยวตามจุดเช็คอินและสถานที่สำคัญต่าง ๆ โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ จากนั้นมีการจัดทำเอกสารเท็จเพื่อให้สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณได้ครบถ้วนตามวงเงินที่ยืมมา เจ้าหน้าที่ได้จัดทำใบสำคัญรับเงินค่าวิทยากรเป็นเท็จ โดยให้บุคคลลงนามในใบเปล่าแล้วนำไปกรอกตัวเลขเองภายหลัง ทั้งที่ไม่มีการบรรยายจริง โดยอ้างว่านำเงินส่วนนี้ไปจ่ายค่าวัสดุอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุในโครงการ โดยนางมะลิ (นามสมมติ): ผู้เสนอโครงการ / ผู้กลั่นกรองการเบิกจ่าย ตรวจสอบและลงนามเห็นชอบให้เบิกจ่ายเงิน โดยรับทราบ (หรือควรจะทราบ)

ว่าเอกสารการเงินและรายงานผลการปฏิบัติงานไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวทั้งหมดนายคม (นามสมมุติ): หัวหน้าหน่วยงาน / ผู้อนุมัติเบิกจ่าย ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงกำหนดการและการเดินทางที่ไม่ตรงตามอนุมัติ แต่กลับร่วมรับรองและลงนามอนุมัติเบิกจ่ายเงิน โดยไม่แจ้งแก้ไขโครงการต่อผู้อำนวยการอนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ถูกต้อง แม้กลุ่มผู้กระทำความผิดจะให้การต่อสู้ว่า “ไม่ได้มีเจตนาทุจริตนำเงินไปใช้ส่วนตัว แต่เป็นการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมหน้างาน” แต่มติ อ.ก.พ. เห็นว่า การทำเอกสารเท็จเป็นการจงใจทำหลักฐานการเงินให้ผิดไปจากความจริงถือเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายแรง สร้างความเสียหายต่อทางราชการ พฤติการณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๕ (๗) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงโทษปลด นายคม นางมะลิ และนางหอม ออกจากราชการ

ข้อเตือนใจสำหรับเพื่อนข้าราชการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม

๑. ยึดถือโครงการเป็นหลัก: หากกิจกรรมเปลี่ยน ต้องขออนุมัติเปลี่ยนแปลงโครงการต่อผู้มีอำนาจก่อนดำเนินการทุกครั้ง
๒. ห้ามทำหลักฐานเท็จ: การเซ็นชื่อแทนกัน หรือการลงนามในใบเบิกเงินเปล่าคือ "จุดตาย" ทางวินัยและอาญา
๓. ความรับผิดชอบร่วมกัน: ทั้งผู้เสนอโครงการและผู้อนุมัติ มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องหากปล่อยผ่านถือว่ามีความผิดร่วมกัน
๔. บทเรียนจากกรณีนี้สอนให้รู้ว่า "ความหวังดีที่ผิดระเบียบ หรือความมั่งง่ายในการทำเอกสาร" มีราคาที่ต้องจ่ายสูงยิ่งนัก

เรื่องที่ ๔ "สวมสิทธิ์-ปลอมใบเสร็จ" เส้นทางทุจริตสู่การถูกละออกจากราชการ

ในระบบราชการไทย "สวัสดิการข้าราชการ" คือสิทธิประโยชน์พื้นฐานเพื่อดูแลคุณภาพชีวิตบุคลากร แต่เมื่อใดที่สิทธินี้ ถูกนำมาใช้เป็นช่องทางในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ย่อมนำมาซึ่งความพินาศในวิชาชีพ และชีวิตครอบครัว ดังเช่นกรณี

เรื่องราวนี้เริ่มต้นจากการที่ นายเน (นามสมมุติ) และ นายโจ (นามสมมุติ) อดีตข้าราชการระดับบริหาร ในหน่วยงานสาธารณสุขระดับอำเภอแห่งหนึ่ง อาศัยโอกาสที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานการเงิน ฉวยโอกาสนำ

ใบเสร็จรับเงินเล่มเก่าที่ยังไม่ถูกทำลาย มาเขียนชื่อตนเองและบุคคลในครอบครัว ปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน เพื่อเบิกเงินสวัสดิการข้าราชการโดยที่ไม่มีการเจ็บป่วยจริง มีการนำใบเสร็จเก่ากว่า ๗๐๐ ฉบับ มาสวมชื่อข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดรายอื่น ๆ ถึง ๔๗ ราย เพื่อเบิกเงินจากจังหวัดรวมเป็นเงินกว่า ๕๔๐,๔๙๐ บาท โดยมีการแบ่งหน้าที่กันทำ ทั้งปลอมลายมือชื่อผู้บังคับบัญชา และการนำฎีกาไปเบิกจ่ายด้วยตนเอง จนพบมีข้อสังเกตว่ายอดการเบิกเงินสูงผิดปกติ เมื่อถูกสอบสวน ทั้งสองอ้างว่านำเงินดังกล่าวไปจ่ายค่า "ผ้าไทย" และ "งานเลี้ยงรับส่งเจ้าหน้าที่" ของหน่วยงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ข้าราชการหลายคนมักติดกับดัก

ทางความคิด...

ทางความคิดว่า "การเอาเงินหลวงไปใช้ในงานหลวง (ที่ไม่มีงบ) ไม่ถือเป็นความผิด" ที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการทุจริตต่อหน้าที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีความเห็นฟ้องตามมติเดิมของจังหวัด คือให้ลงโทษ "ไล่ออกจากราชการ" ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต มาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติด้อยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทสรุปและข้อเตือนใจสำหรับเพื่อนข้าราชการ

๑. การคืนเงินไม่ได้ล้างความผิด: แม้ภายหลังจะนำเงินกว่า ๕ แสนบาทมาคืนจนครบถ้วน แต่ในทางวินัยถือว่า "ความผิดสำเร็จแล้ว" และไม่สามารถเป็นเหตุในการงดโทษไล่ออกได้
๒. ระบบตรวจสอบไม่มีวันหมดอายุ: ใบเสร็จและลายมือชื่อที่เป็นเท็จ คือหลักฐานที่มัดตัวได้เสมอ เมื่อมีการตรวจสอบเชิงลึก
๓. ความซื่อสัตย์คือเกราะป้องกันตัว: การอ้างว่าทำเพื่อความสะอาดหรือเพื่อหน่วยงาน ไม่สามารถนำมาใช้ต่อสู้คดีได้หากวิธีการนั้นผิดกฎหมาย
๔. "ชีวิตราชการที่สร้างมาหลายสิบปี อาจพังทลายลงได้ด้วยการลงลายมือชื่อเพียงไม่กี่ครั้งที่ขาดความสุจริต"

เรื่องที่ ๕ รักต้องห้ามที่เปิดเผยเพราะ "เงินบำเหน็จ" เพื่อลูก

การเป็นข้าราชการไม่ได้มีเพียงหน้าที่ในการให้บริการประชาชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการครองตนให้อยู่ในระเบียบวินัยและศีลธรรมอันดี กรณีศึกษาต่อไปนี้เป็นบทเรียนสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่า "เรื่องส่วนตัว" ที่ไม่ส่วนตัวอีกต่อไป (เช่น กรณีชู้สาว ยาเสพติดและคดีอาญา)

โดยวันนี้ขอนำเหตุการณ์กรณีชู้สาว ที่สามารถส่งผลกระทบต่อวิชาชีพหน้าที่การงานได้ ข้อเท็จจริงมีว่า นางสาวบุษบา ข้าราชการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง รู้จักเป็นเพื่อนกับฝ่ายชายมานานก่อนจะแยกย้ายกันไปเรียนและทำงาน ฝ่ายชายเรียนจบ

ทำงานมีครอบครัวมีลูกกับภรรยา ต่อมาได้กลับมาเจอกับบุษบาอีกครั้ง โดยมีบ้านใกล้กันและทำให้ได้มีโอกาสพบปะพูดคุยกันอีกครั้ง โดยฝ่ายชายได้บอกที่กำลังจะเลิกกับภรรยา เนื่องจากไม่ได้มีความสัมพันธ์กัน และภรรยาเข้ากับบิดา มารดาของฝ่ายชายไม่ได้ จนนางสาวบุษบา เชื่อและไว้วางใจ ยอมมีความสัมพันธ์กับฝ่ายชาย ทั้งที่รู้ว่าเขามีครอบครัวแล้ว โดยทั้งคู่พยายามปกปิดเรื่องนี้จากภรรยาหลวงมานานกว่า ๑๐ ปี จนมีบุตรด้วยกัน ๑ คน จนต่อมาฝ่ายชายเสียชีวิต นางสาวบุษบาต้องการให้บุตรได้รับสิทธิ "เงินบำเหน็จตกทอด" จึงไปยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้รับรองบุตรย้อนหลัง กระบวนการทางศาลทำให้เรื่องถึงหูภรรยาหลวงและหน่วยงานต้นสังกัด แม้นางสาวบุษบา จะอ้างว่าไม่ได้ตั้งใจประจาน แต่การกระทำที่ส่งผลกระทบต่อศีลธรรมและชื่อเสียงข้าราชการถือเป็นความผิดวินัย พฤติการณ์จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันเป็นผู้ไม่รักษาชื่อเสียงของตน

และไม่รัก...

และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงโทษตัดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ ๔ เป็นเวลาสองเดือน

บทสรุปและข้อเตือนใจสำหรับเพื่อนข้าราชการ

๑. กรณีนี้สะท้อนให้เห็นว่าความลับไม่มีในโลก จึงพึงประพฤติปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของวินัยอยู่เสมอ
๒. พฤติกรรมฉ้อฉลที่ส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวของผู้อื่น เมื่อความปรากฏอาจจะถูกลงโทษ วินัยฐาน "ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ข้าราชการ" และบางกรณีอาจเป็นความผิดในฐานวินัยอย่างร้ายแรงได้ ขึ้นอยู่กับ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดี

ผู้รวบรวม นายเกตุแก้ว แก้วใส ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัยและระบบคุณธรรม

จำเอกสมศักดิ์ เทพาพิพวงศ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวนิติพร จันทร์ตื้อ นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)

นายกฤษณรงค์ บัตรสูงเนิน นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างระบบคุณธรรมและไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

สำนักมาตรฐานวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

